

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61630-11-22 מדינת ישראל נ' אזרד

בפני כבוד השופטת כריסטינה חילו-אסעד

בעניין: **המאשימה:** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד אלעד דיין
פרקליטות המדינה – מחלקת הסייבר

נגד

הנאשם: **שלום אזרד**
ע"י ב"כ עו"ד מיכל רובינשטיין
הסניגוריה הציבורית

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 26.10.2025, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של **הטרדת עד**, לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

ההליך עד כה וטיעוני הצדדים לעונש

1. על פי עובדות כתב האישום, בשלוש הזדמנויות שונות בשנת 2022, פרסם הנאשם בחשבון הטוויטר שלו "ציוצים" אשר היה בהם כדי להטריד את המתלוננת בנוגע לעדותה בבית המשפט בתיק 1000 בבית המשפט המחוזי בירושלים. כך, ביום 09.08.22 בתגובה לציוץ של העיתונאי אלי ציפורי בנוגע לעדותה של המתלוננת פרסם הנאשם את הציוץ הבא: **"יא שטינקרית מושחתת מכשפה מרשעת שקרנית רמאית גזענית לשקר יש רגליים נבלה סרוחה הדס קליין יומך קרב סוכנת מרשעת של המשטרה את גמורה"**; ביום 05.09.22 בתגובה לציוץ של העיתונאי אלי ציפורי בנוגע לעדותה של המתלוננת בבית המשפט המחוזי בירושלים, פרסם הנאשם את הציוץ הבא: **"מרשעת מכשפה גנבת שטינקרית כמה כסף גנבת להגיע לווילה יוקרתית הדס קליין"**; ביום 06.09.22 בתגובה לציוץ של העיתונאי יוסי פוקס בנוגע לעדותה של המתלוננת בבית המשפט, פרסם הנאשם את הציוץ הבא: **"היא. שקרנית רמאית שטינקרית מרשעת מכשפה וגנבת איך היגעת לווילה יוקרתית אם לא גנבת הדס קליין"**.

2. הנאשם כפר בכתב האישום וההליך התנהל. ההגנה הסכימה להגשת כלל ראיות התביעה ללא צורך בשמיעת העדים והנאשם העיד להגנתו. ביום 26.10.2025 הורשע הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו. נימוקי ההרשעה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61630-11-22 מדינת ישראל נ' אזרד

3. בטיעוניהם לעונש, הצדדים **הסכימו** כי מסגרת הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם היא ענישה צופה פני עתיד, לצד ענישה כספית בדמות קנס ופיצוי. הצדדים היו חלוקים בעניין גובה הקנס וכן באשר להנמקה המשפטית שהובילה למסקנתם הסופית.

ב"כ המאשימה הסכים כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע הנאשם, מתחיל מענישה צופה פני עתיד, כפי שמשתקף מהפסיקה. לשיטת המאשימה, ככלל, תיק זה היה מצדיק הטלת ענישה אשר כוללת רכיב של עבודות שירות לתועלת הציבור, לכל הפחות. אלא שהמאשימה הסכימה להסתפק בענישה צופה פני עתיד לאור "ראשוניות כתב האישום", קרי: העובדה שרק בשנים האחרונות החלה המאשימה לאכוף ביטויים ברשת המגלמים עבירות של הטרדת עד. לצד זאת, ועל מנת לשקלל באופן הולם את נתוניו המחמירים של התיק, עתרה **לקנס בסך 15,000 ₪**.

ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם עונש הזהה לעונשים שהוטלו על נאשמים אחרים אשר הורשעו בבית משפט זה בעבירה דומה של הטרדת עד בעת האחרונה.

הנאשם, בדבריו האחרונים התנצל, חזר על כך כי צייץ בתגובה לפרסומים של אחרים, והוסיף כי הוא מתקיים מקצבת ביטוח לאומי.

דיון והכרעה

4. בהתאם לתיקון 113 וכמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב בחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

5. **הערך החברתי שנפגע**: העבירה של הטרדת עד נועדה לשמירה על שלטון החוק וסדרי השלטון והמשפט. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם טוהר ההליך השיפוטי והליך החקירה, גילוי האמת ומניעת השפעה על עדים, כמו גם זכותו של אדם, ושל נפגע עבירה בפרט, לכבוד, שלווה, ביטחון, והגנה על שלומו ושמו הטוב ברקע תלונה אותה הגיש בגין עבירה שנעברה כלפיו. בע"פ 848/76 **ביזאי נ' מדינת ישראל** (14.07.1977) קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים: "חומרה יתרה נודעת לעבירה של הטרדת עדים. המגיד עדותו בבית-המשפט מקיים את חובתו האזרחית ואת מצוות החוק, ומצווים בתי-המשפט להגן עליו מפני מתנכלים לו בשל מתן עדותו. לצערנו אין לאל ידי בית-המשפט להגן על העדים אלא על-ידי הטלת עונשין חמורים ביותר על המתנכלים להם - שמא ישמעו וייראו ויירתעו ממעשים אלה".

נסיבותיו של מקרה זה כפי שפורטו לעיל ובהרחבה בהכרעת הדין – ועיקרן: תוכן הפרסומים, אופן ניסוחם, עיתוי פרסומם במהלך המשפט, ומטרת כתיבתם, מן העבר האחד, לצד העובדה שאין מדובר בפניה ישירה למתלוננת או בפרסומים שנשלחו אליה על ידי הנאשם אלא פורסמו בחשבון הטוויטר שלו, מן העבר האחר – מובילות למסקנה כי מידת הפגיעה בערך המוגן אינה ברף גבוה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61630-11-22 מדינת ישראל נ' אזרד

6. **מדיניות הענישה הנהוגה**: מדיניות הענישה הנהוגת בעבירה של הטרדת עד, כמוסכם גם על הצדדים, מתחילה בענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו: רע"פ 2937/20 ואלפא נ' מדינת ישראל (19.05.2020); עפ"י (מחוזי מרכז) 5774-10-17 וזנה נ' מדינת ישראל (09.01.2018); ת"פ (שלום י-ם) 47012-03-17 מדינת ישראל נ' נחמני (01.09.2020).

7. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**: במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט לחוק העונשין שקלתי את הנתונים הבאים: הנאשם פרסם שלושה ציוצים בשלוש הזדמנויות שונות ובמועדים נפרדים. לא מדובר באירוע חד-פעמי אלא בפרסומים חוזרים לאורך תקופה; הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה והיה בידו להימנע מכך או להגשים את זכותו לחופש הביטוי באופן אחר; הפרסומים כללו אמירות קשות ובוטות ("יומך קרב", "את גמורה") וייחסו למתלוננת ביצוע עבירות פליליות והיעדר הגינות; פרסומי הנאשם פגעו בשלוות חייה של המתלוננת והטילו עליה מורא והיה בהם פוטנציאל לפגיעה בתקינות ההליך השיפוטי. המתלוננת תיארה בעדותה במשטרה (ת/2) כי חשה מאוימת, מפחדת להסתובב מחוץ לביתה ללא אבטחה וחשה כי פרסומים אלה מתווספים למסע ההכפשות וההסתה שהיא עוברת ואשר מטרתו להחלישה ולמנוע את עדותה.

מן העבר האחר, הפרסומים לא נשלחו באופן ישיר אל המתלוננת והיא לא תויגה בהם. בין הנאשם לבין המתלוננת אין היכרות מוקדמת, הנאשם לא פנה אליה במישרין, לא הגיע לביתה ולא יצר עמה קשר ישיר בכל דרך אחרת. מדובר בציוצים שפרסם בחשבון הטוויטר הפרטי שלו, כאשר הוא מתגורר בארצות הברית והמתלוננת מתגוררת בארץ.

8. **מתחם העונש ההולם**: לאור כל המפורט לעיל, ולאחר שקילת נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה, מדיניות הענישה הנהוגת, ועצמת הפגיעה בערכים המוגנים ובשים לב לקביעות בהכרעת הדין – אני מוצאת כי **מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר שניתנים לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.**

9. **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**: לשם גזירת עונשו של הנאשם, במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין שקלתי את הנתונים הבאים:

א. הנאשם יליד שנת 1949, מתגורר בארצות הברית, נכה צה"ל אשר השתתף בשתי מלחמות.

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי. האירועים מושא כתב האישום התרחשו בשנת 2022, מאז חלפו קרוב לארבע שנים במהלכן לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים ולמעשה מדובר במעורבותו היחידה בפלילים, החריגה לנוף חייו.

ג. הנאשם ניהל את ההליך המשפטי עד תום אולם ההליך התנהל ביעילות מקסימלית מצד ההגנה, אשר ויתרה על העדת העדים והגישה את חומר הראיות בהסכמה, תוך העדת הנאשם להגנתו בלבד. טיעוני הצדדים היו משפטיים. על כן, איני זוקפת לחובתו את מימוש זכותו בניהול ההליך, אולם לא ניתן לזקוף לזכותו, כנימוק להקלה בענישה לקיחת אחריות או חיסכון בזמן שיפוטי ומשכך אין הצדקה להשוות בין עונשו של הנאשם לבין עונשם של מי שלקחו אחריות וחסכו זמן שיפוטי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61630-11-22 מדינת ישראל נ' אזרד

10. הצדדים מסכימים, הלכה למעשה, כי נכון למקם את עונשו של הנאשם **בתחתית** מתחם העונש ההולם ולהטיל עליו ענישה צופה פני עתיד. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לגובה הקנס שיש להטיל על הנאשם כאשר המאשימה, למעשה, עותרת לקנס הגבוה **פי 30** מזה אשר הוטל על נאשמים אחרים בתיקים בהם יוחסה עבירה של הטרדת עד, חלקם בנסיבות דומות ואחרים בנסיבות שונות (לרבות חמורות יותר), ואשר הסתיימו בהסדרי טיעון.

11. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כדלהלן: "**קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם**". הנאשם מסר כי הוא סובל מנכות ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. לא הוגשו מסמכים שיש בהם כדי להעיד על מצבו הכלכלי או הרפואי.

12. עמדת המאשימה בנוגע לגובה הקנס שהתבקש על ידה לא נתמכה בפסיקה, בעוד שההגנה הגישה אסופת פסיקה ממנה עולה כי במקרים בהם יוחסה עבירה דומה, ואף עבירות נוספות או בנסיבות חמורות יותר כגון פניה ישירה לעד, בתי המשפט הטילו ענישה כספית החל מהתחייבות ועד קנס בסך 1,000 ₪ וכן פיצוי בסכום של 3,000 ₪ לכל היותר (יצוין כי הצדדים לא הרחיבו בטיעון לגבי גובה הפיצוי וטיעוניהם התמקדו בגובה הקנס).

13. המאשימה ביקשה לערוך אבחנה בין עניינו של הנאשם לבין עניינו של **רביב** (ת"פ 55182-01-23) אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הטרדת עד כלפי אותה המתלוננת. המאשימה עתרה באותו עניין להטיל קנס אשר לא יפחת מ-500 ₪. לטענת ב"כ המאשימה, באותו מקרה הייתה התחשבות במצב רפואי מורכב של הנאשם לצד מצב כלכלי קשה. בית המשפט הטיל על הנאשם קנס בסך 500 ₪ ופיצוי בסך 2,000 ₪.

14. עמדת המאשימה בנוגע לגובה הקנס איננה מיידתית, והקנס המבוקש על ידה חסר תקדים ואינו מוצדק גם לו היה תיק זה עומד בפני עצמו, ובוודאי כאשר הוא ניצב מול תיקים אחרים לרבות עניין **רביב** בו נוהל ההליך במלואו. גם עיון בתיקים בהם הודו הנאשמים (ת"פ 13424-02-24 בעניינו של **גריבי** ת"פ 61756-11-22 עניינו של **טל** ות"פ 61590-11-22 בעניינו של **אטיאס**) מלמד כי ההודיה אמנם ניתנה במסגרת הסדר טיעון אולם לא היתה הסכמה על גובה הקנס והפיצוי (כמו גם על היקף המאסר המותנה) והמאשימה השאירה את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט. על הנאשמים בתיקים אלו נגזר מאסר מותנה למשך חודשיים, קנס בסך 500 ₪ ופיצוי בסך 1,500 ₪.

15. מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה אין בהכרח לגזור גזירה שווה בין מי שההליכים בעניינם הסתיימו בהודיה, לקיחת אחריות וללא שמיעת ראיות (ותוך ויתור על הזכות לנהל משפט מלא) לבין מי שניהל את ההליך עד תום (ע"פ 5942/23 **סאלימה נ' מדינת ישראל**, 20.08.2025). אולם בין הבחנה זו לבין העונש הראוי שהתבקש על ידי המאשימה – רחוקה הדרך. האיזון ההולם יבוא לידי ביטוי ברכיבים הכספיים באופן מתון יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61630-11-22 מדינת ישראל נ' אזרד

16. בשקילת כלל הנתונים והשיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר למשך 3 חודשים**, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה לפי סימן א' לפרק ט' בחוק העונשין.

ב. **פיצוי** בסך 2,000 ₪ למתלוננת, ע"ת 1. הפיצוי ישולם בתוך 60 ימים מהיום.

המאשימה תיידע את המתלוננת על פסיקת הפיצוי לטובתה ותמסור את פרטיה למזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים מהיום.

ג. **קנס כספי** בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיד.

ניתן יהיה לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il; במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"ו, 23 אפריל 2026, במעמד הצדדים.

כריסטינה חילו-אסעד, שופטת

